

34. szám.

Ára 2 fillér, 1913. augusztus 24.

Ejnye bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztő és Kiadóhivatal:
Budapest,
IV., Sárkányos-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre K 2.40
Fél évre " 1.20
Hegyed évre " .60

Hirdetvelek felvételére a Kiadóhivatalban:
Budapest,
IV., Sárkányos-utca 3. sz.

IGAZA VAN.

- Mondd csak Karcsi, mikor is ismerted te meg a feleségedet.
- Négy év előtt.
- Hiszen akkor már a nőd volt.
- Hát épen a házasság után ismertem meg.

Pesti versek.

*aj, de szörnyű jól mulattam
Nagymaroson e héten.
Az utazók kabaréztak
A Korona kertjében
És mert jobb helyre nem tellett
Ott ültem a WC mellett,
Karbonillat, karbidiszag,
Szegény költő így vigad!*

*Röjfel mérték a tagoknak
Az asztalnál a helyét,
Két kroncsi entrét fizettek,
Insolvensek a felét.
Ki a csódból jól kimászott
Fácánsültet vacsoráztott,
Utána tok s tartárszós,
Hogy miből — az dubióz!*

*Volt kabaré, jaj de szép volt,
Csak egy kicsit goromba.
Ezer éves löceleszek
Röpültek a gyomromba!
Fellépett ott ez is, más is
S táncoltak az ájulásig.
Jaj istenem, de szép volt
Csak kár, hogy — nem álom volt!*

Gergely Rezső.

ELMEHETSZ!

— Igazán felesleges, Donga úr. . .
— Micsoda?
— Hogy a szelet csapja körülöttem,
amikor amúgy is olyan nagy a szél!

A BAJUSZ.

— Két képpel. —

I.

— Margit örülten belémbolondult; csak azt kívánta, hogy korotváltassam le a bajuszomat . . . Büszke voltam a bajuszomra, de Margit kedvéért levéttetem . . .

II.

— Amint Margit így meglátott, kiadta az utamat.

RAJTA KAPTÁK.

— Oh, kisasszony, az ön közelében elfog a láz, a vérem forr, a pulzusom örülten vágtat és . . .

A kisasszony megragadja az ifjú kezét.
— Hadd lássam csak . . . Oh, hiszen az ön pulzusa egészen normális, hetvenkettő. . . Engem akar becsapni? . . . Én diplomás orvos vagyok! . . . Ajánlom magamat!

Kávéházban.

- Melyik a legbutább ékszer a világon?
- Mi...i...i? Buta ékszer!
- Igen! Hát az arany óra!
- Mért?
- Mert azt mindig — *becsapják!*
- Üssön az utolsó órát!

- Hát melyik a legstréberebb növény?
- Poldi, te megkergültél!
- Tinó! Hát a folyondár!
- Mért stréber a folyondár?
- Mert az mindig *kapaszkodik!*
- Kapaszkodj az utolsó szalmaszálba!

- Hát melyik a legbecstelenebb butor?
- Jaj, Jehova! Vízet!
- No, mert olyan szépen jajgatsz, megmondom! Az ágy!
- Az ágy! Mért becstelen az?
- Mert — *megvetik!*
- Kelj fel belőle elegánsan kicsipve!

EPÉS.

— Óh, imádott Bellám, adjon egy hajfürtöt.

— Óh, báró úr, magának egy egész paróka kellene.

TAKARÉKOS.

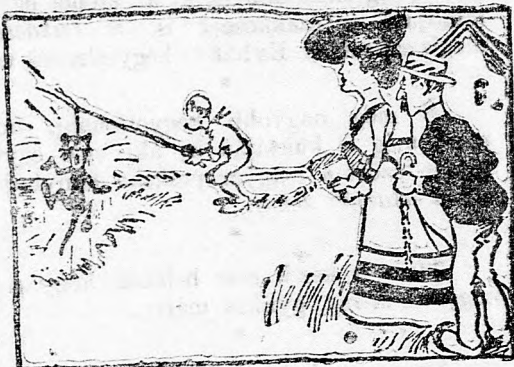
— Nem sok az, hogy a cselédszerző három koronát számít fel közvetítés fejében a mindenesért?

— Sok bizony, de hát én legfeljebb csak egyszer változtatok cselédet hetenként.

AZ ÁLLATVÉDŐ.

— Három képpel. —

I.

— Jaj, Gyuri, ne engedje, hogy azt a szegény macskát így kínozzák!

II.

— Hogy mersz így... Adod ide azonnal azt a macskát?!

III.

— Tessék!

Politikai sziporkák.

Ha a szakácsné egyszer elsózza az ételt, azért még nem dobják ki az étellel együtt mindjárt a szakácsnét is. S Lukácsossal mégis ezt tették. Ez hát — kegyetlenség volt.

S még nagyobb kegyetlenség, hogy most még a kuktáját is, aki vele együtt sütött-főzött a magyar politika konyháján, utána akarják dobni.

Tisza is kezdi már belátni, hogy a só nagyban mérge, gyilkos mérge.

Megvan a bukaresti béke. Most igazán el lehet mondani, hogy — nincs a Balkánon vesztes, csak a — bolgár.

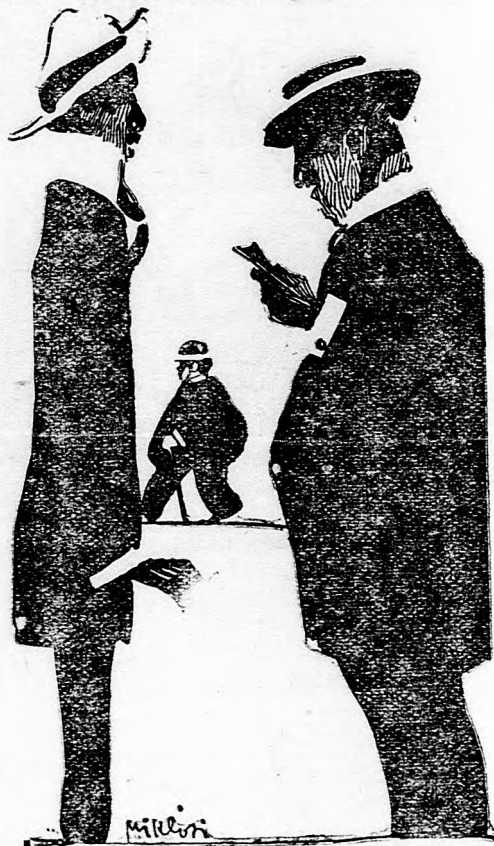
A románok most rémitő boldogok. Már csak egy kívánságuk van. Hogy Erdélyt is megkapják. De ezt is megkapják Tiszától, ha még háromszor segítik őt — megválasztani.

HŐSLESSÉG.

— Sárkányokkal szeretnék éretted szembeszállni . . . (Muuu!) . . . Jaj ma neküljünk!

KÉRDÉS.

— Nézd pajtás, a jövődöbelim arc képe. Hogy tetszik?

— Hm! Hát annyi az adósságod?

AKADÁLY.

— Rajtam már csak egy gazdag házasság segíthetne.

— Nos? Miért nem nősül hát meg?

— Még él a feleségem.

ELMÉS.

— Kedves feleségem, ime bemutatom neked Pacsmag Endre állatfestő barátomat.

— Nagyon örvendek, Pacsmag úr, hogy megismerhettem; mert szeretem az állatokat.

A MAI CSELÉDEK.

Ürnő: Miért mondja fel a szolgálatot? Hiszen én mindig jól bántam magával.

Mindenes: Az igaz, csak hogy a nagyságos úr még jobban bánik velem: aztán nem is — szivaros.

Ifjú PAPANÉK DANI

esetei, kalandjai, bolondságai és csinytevései.

Azidejaras, amely a zegisz országban rettenté meg volt, mi nálunk is mutogat-tad a foga fehére. A zese, amint én essze-szamítottal, hetvenkilenc napig este ma-gat, beleszamítva a zíjszaka is. E za zam azirt tudsz, mert a fertelmes zapor- és mas esek miatt éppen háromszor nem me-hettél a vendiglóba, ahol pedig a zín négy ismeres a nevednek a napja tartottal. A hetvenkilenc nap ke-zul a legtebbe nem tettél ki a labod a hazbul, ami azt is jelentsz, hogy a zunalom majd megevett. Jatszottal ugyan a klapéccal, jatszottal a neddel is, de hamar rajtettil, hogy ezt nem lehet egisz nap csinálni, noha a zín ned az mondta, hogy csak próbálni kell, mert a mester a gyakor-latbul jessz ki.

Hogy pedig a tragyara ratírjil, mindjárt megemlitesz, hogy egy vasarnap, amikor a zese ugy szakadt, mintha hordobol entettik volna, meg amikor a szíl ugy ordította magat, mint én szoktal, ha dihes meg vagy, a zenyim hazad eli egy ember kormányoztal a zivi tekne, amely mint csolnak szerepelt. Mikor a kapu előtt kiketett, elkezdte kiabálni, hogy a nagyzsakos ur menjen ki, mert én nem bejenni tudsz. In persze kiniztel a zablakon isz arról gyezedtil meg, hogy a zarvizi hajós, aki a tekneben ilsz, senki se nem mas, mint a postatol a levilhordó. Ennek kevet-keztedben a Hankikatul elkírtél a kenyirsito tekne, azt a zudvarba a vízba kitettél, hogy azutan beleljlil isz a levilhordohoz evezzil. Miutan pedig lapat nem talaltal, hat a kít mancsoddal, a kít tenyereddel hajtottal a ladik.

Mikor én isz a levilhordo a kapunal talalkoztunk, ugy idveziltik egymás, mint a hajóskapitányok tesszik, akik a Csendes oceanon esszetalalkozol isz egymás előtt nemcsak a zaszlo, de magat is meggerbitesz. A szokasos arvizi idvezlis utan a levilhordo

egy sirgeny nyujtottal at nekem. Ennek a sirgenynek a lattara a zín szivednek a dobbanasa egyszerre megszint. A pofad olyan fehér meglett mint a krita. A kít kezéd isz a kít labad pedig kocsonyanak kipzelte magat, mert reszketisbe fogtal, mizekben a tizenhat also fogad a felse tizenhathoz vagta magat, hogy vacogas produkaljal. In ugyanis arra a bornyaszo gombolatra jettél, hogy a tavirat a zenyim szeginy eregapadtol gyisz isz abban a zereg azt jelentesz, hogy megdegelve vagy. Az, hogy a vín tot a zivi palyafutasa bevizettil, nagy baj nem lettél volna, mert hisz erekelsz is utana; de a za gombolat, hogy nekem, Hankikanak, meg a klapéccal a zí teme-tisedre kell utazni, isz sok minden vesze-delmen atesni, a zín egisz belseriszedet rimulettel teltettél el.

A levilhordo, amikor azt latta, hogy in a zijedelemnek a hatasod alatt majdnem egiszén megdermedve vagy, a belse zsebedbol iveg huztal ki, amelyben palinka meg volt. In persze a zivi szandika nyomban meg-irtettél isz tudtal, hogy a palinka a zín lelkedre isz szívedre megeresítő hatással lesz, Fogtal tehát a ziveg isz azt, ami benne meg volt, három kortyintasra kiittal, nem kis szomorúsagara a levilhordónak, aki nem szamított arra, hogy nekemnek ennyi lelki-erem lesz, de aki azzal is tésztaban volt, hogy a zín riszedrol a karpotlas meg fogsz hogy tertinsz.

Azutan, hogy in megeresedtil isz min-denfile katasztrokara elkisziltél, a sirgeny a kezédbe vettél isz felbonczoltal. De bar-mennyire megeresedtil is, azirt a zín minden belse riszege tovabb reszkettél, jeleul annak, hogy in benned a nagy felindulas csak soka irsz viget. Az is bevalhatsz, hogy a szemed kaprazott isz hogy a sirgeny csak sokara tudtal kibetuzni. A tavirat tartalma kilen-ben csak egy kirdis volt, amely abból allta, hogy: »Hat arra esik-e a zese?« Alairva pedig a volt, hogy: A gyógyszertar.

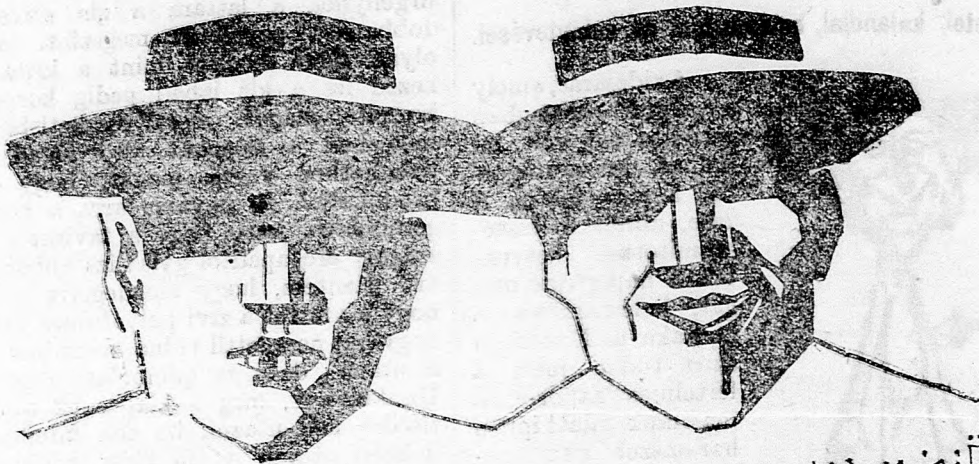
Ezek utan persze mindjárt tudtal, hogy megint a zsvany patikarus csinalt veled trifa, amelyre azonban in felelni fogsz, mig pedig ugy, hogy engedtet minderekre amen megemlegetsz.

JÓ BARÁTNŐK.

— Ej, minden ujjamra kaphatnék egy férjet, ha akarnám.

— Az meg lehet, de a kezédre alig.

REKORD.

— Hogy van az anyósod, pajtás?

— Pompásan. Olyan rekedt, hogy csak suttogni tud.

A HŐS.

Kalandokat beszélnek a társaságban.

— Mit szólnának ahhoz, mondja egy fiatal ember, ha az önök álmát is úgy zavarná meg az oroszán ordítása, amint az enyémet zavarta hónapokon keresztül, még pedig vegyes az elefánt trombitálásával, a tigris dühöngésével, a sarkál vonyításával...

— Ah, ön vadászott Afrikában? — kérdik.

— Nem én, felel az úr nyugodtan, de fél évig laktam az állatkert közelében.

VÉLETLEN.

— Jaj, Tóni, milyen édes vagy, hogy épen olyan követ választottál a gyűrűmbe, amit oly nagyon szeretek...

— Örülök, hogy a kő tetszik, de én mindig ezt a gyűrűt használom.

FENYEGETÉS.

Báró: Kedves barátom, nagyon sajnálom, de nem tudok fizetni...

Szabó: Ha a báró úr nem fizeti ki legelőbb egy részét a tartozásának, valamennyi hitelezőjének azt fogom mondani, hogy engem teljesen, egyszerre és készpénzben kifizetett. Aztán majd meglátja, milyen roham lesz abból!

TÜNET.

— Jól alsózik a maga férje?

— Nem hiszem. Nagyon is szeretnek velem játszani.

HALLGATNI ARANY...

Oly langyos, oly csábos velt az éj és amint együtt ültek a holdfényben, az ifju megszólalt:

— Akar-e a feleségem lenni, Vilma?

— Akarok, mondja a leány.

A fiu erre úgy elhallgatott, hogy a leány aggódva szólt:

— Miért nem beszél valamit?

Az ifju elkeseredve fakad ki:

— Már is kelleténél többet beszéltem.

ÓH, SZERELEM!

— Drágám, ha én neked volnék, nem tudnék élni nélkülem!

CSODÁLATOS.

— Mondom, csodálatosan menekültem meg. Tizenhárom barátom esett a vízbe a felborult csónakból és valamennyi odaveszett.

— Hát ön hogyan menekült meg ily szerencsésen?

— Egyszerűen, otthon maradtam.

BIZONYITÉK.

— És friss az a tojás?

— Kérem, épen össze vagyok kötve a majorunkkal. Még hallhatja a telefonon a tyukok kotkodácsolását.

MODERN.

A leány (boldog pirulással): *Beszéljen a mamával.*

Az ifju (lelkesen és kétségbeesve): *Óh, de hiszen nincs ideháza!*

A leány (egyszerűen): *Sebaj, a grammo-fonban ülhon hagyta a beleegyezését.*

OLYANT.

Miklós

— Mondd csak, kis lányom, milyen könyvet is vegyek az útra?

— Olyat; édes mamám, amit nekem nem szabad elolvasni.

BÉKÜLÉS.

Sanyi az előző napi perpatvar után igyekszik ő nagyságát kibékíteni:

— Nagysád...

— Azt hiszem, tévedni tetszik, mondja a nő fagyosan.

— Csakugyan, most összetévesztettem a kedves mamájával...

Betűrejtvény.

— Tóth Györgytől. —

Megfejtési határidő: augusztus 29.

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk ki.

Vihar A Adria
e, e, e, e, e,

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

Lucifer.

Helyesen megfejtették 7636-an. Az egyik jutalmat nyerte: *Lezdeg Ibolyka, Kispeszt*, a másikat: *Szobonya Sz. József, Budapest.*

Feloldó szerkesztő: Szentirmay Géza.

Nyomatott Wodianer F. és Flai körforgógépein,
Budapest IV., Sarkantyús-utca 3. szám.

Ha izletes, jó ebédet akar készíteni, úgy vegye meg a

„MAGYAR KONYHA“

című legújabb és legcélszerűbb képes

SZAKÁCSKÖNYVET,

több mint 1200 vénnyel,
120 étlappal és 130 képpel.

Szerkesztette: **Kovács Teréz.**

Függelékül:

A HÁZI CZUKRÁSZDA

a 400 oldalas vaskes kötet ára postai
küldéssel együtt 4 korona 45 fillér.

Megrendelhető a „BUDAPEST“
kiadóhivatalában, Sarkantyus-u. 3.

VILÁGKÖNYVTÁR

KROPOTKIN:

EGY OROSZ FORRADALMÁR EMLÉKIRATAI

Fordította: **Gergely Győző.**

A két kötet ára vászonkötésben
utánvételeles szállítással együtt
4 korona 35 fillér.

Első sorban álló, roppant tudásu
ember élete tükröződik e könyv-
ben. A régi Oroszország patri-
archális életét és a modern
Európa osztályharcait, az nd-
vari élet fényét és a börtönt, a
száműzetés kínjait, cárok és
nagyhercegek életét és a pro-
letársorsokat tárja drámai for-
dulatossággal az olvasó elé.

Kapható lapunk kiadóhivatalában
csakis a pénz előzetes bekül-
dése mellett (bélyegeken is).

Mindenki könyvelő!

Akár tanulta eddig, akár nem, egy hét
leforgása alatt megismerheti az egyszerű
és kettős könyvvezetés minden csinját-
binját a **Zachár Gyula** fővárosi keres-
kedelmi iskolai tanár által szerkesztett

könyvviteltan-ból.

A könyvben minden szabály mellett szá-
mos kész példa teszi érthetővé az egészet.

Ara bérmentes küldéssel 5 korona 90 fillér.

Megrendelhető a **BUDAPEST** kiadóhivata-
lában, Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3.

A felülmulhatatlan

Ezermester Büvészkamrája.

10 perc alatt bárki
ügyes bűvész lehet.

Ebben a kis könyvben
körülbelül 40 nagyon
ügyes és könnyen
megtanulható mutat-
vány van feljegyezve.

Kapható

kiadóhivatalunkban

70 fillérért

csakis az összeg elő-
zetes beküldése
mellett.

— (Bélyegeken is.) —